ל) [פי' הערוך ערך תלמיותא נקיה מגזל וקלה דלית בה חסרון ב) ובתום' פ"ה הי"ב איתא (סנהדרין ק:) פסחים סה., אומר], ו) [בכת" לימח], ז) [מס' סופרים פט"ז], ח) ["יוגו" לימח ברש"י שבע"י], ט) [עי כתובות עו ע"א], י) פיי הגון על זה תמלא בספה החיים שחיבר אחי הגאון מהר"ל מפראג בספר זכיות ח"א פ"ג, כ) בסיומא וסוף תשובת הרמ"א ז"ל וכן בסוף יש"ש בב"ק כתוב רמזים על הזכרת שמות הללו.

לעזי רש"י

מחטא דתלמיותא. מחט תלמיית ברושדיי"ר בלע"ז שהתפירות עשויות תלמים תלמים שורות שורות כתלמים של מחרישה: שעוברת מן העולם. שבטילה מן העולם בין שהיא נקיה בין שהיא מאוסה יש בה לורך ואם לא ילמדנה זה ילמדנה אחר: אשרי מי שרואה את הוריו. יולדיו ואת ילדיו באומנות נקיה: בשם. מוכר בשמים: לבי קייך. מייבש קליעות בשדה: סבל. נושא משאות: כל אומניות. אין להן מתן שכר לאחר זמן אלא שכר המצוי להם בשעתן אבל תורה מתן שכרה בא מאליו לאורך ימים ואף לחולה ולוקן שאינו יכול לעסוק בה עכשיו אוכל מן הקודמות: שנחמר עוד ינובון בשיבה. ילמחו למח ויתייחד שכרן לעת שיבתן :'וגו' דשנים ורעננים יהיו

הדרן עלך עשרה יוחסין וסליקא לה מסכת קדושין

שמחמא דתלמיותא תניא יורבי אומר אין לך אומנות שמחמא בתלמיותא הניא יורבי שעוברת מן העולם אשרי מי שרואה את הוריו באומנות מעולה אוי לו למי שרואה את הוריו באומנות פגומה יאי אפשר לעולם בלא בסם ובלא בורסקי אשרי מי שאומנותו בסם ואוי לו מי שאומנותו בורסקי יאי אפשר לעולם בלא זכרים ובלא נקבות אשרי מי שבניו זכרים ואוי לו למי שבניו נקיבות ∞ר"מ אומר לעולם ילמד אדם ילבנו אומנות נקיה וקלה ויבקש רחמים למי שהעושר והנכסים שלו שאין עניות מן האומנות ואין עשירות מן האומנות אלא למי שהעושר שלו שנאמר ילי הכסף ולי הזהב נאם ה' צבאות: ר"ש בן אלעזר אומר אם

ראית מימיך: תניא ר"ש בן אלעזר אומר מימי לא ראיתי צבי קייץ וארי סבל ושועל חנוני והם מתפרנסים שלא בצער והם לא נבראו אלא לשמשני ואני נבראתי לשמש את קוני מה אלו שלא נבראו אלא לשמשני מתפרנסים שלא בצער ואני שנבראתי לשמש את קוני אינו דין שאתפרנס שלא בצער אלא שהרעותי את מעשי וקיפחתי את פרנסתי שנאמר יעונותיכם המו: רבי נהוראי אומר מניח אני כל אומנות וכו': "תניא רבי נהוראי אומר מניח אני כל אומנות שבעולם ואיני מלמד את בני אלא תורה שכל אומנות שבעולם אין עומדת לו אלא בימי ילדותו אבל בימי זקנותו הרי הוא מומל ברעב אבל תורה אינה כן עומדת לו לאדם בעת ילדותו ונותנת לו אחרית ותקוה בעת זקנותו בעת ילדותו מהו אומר יוקוי ה' יחליפו כח יעלו אבר כנשרים בזקנותו מהו אומר יעוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו:

הדרן עלך עשרה יוחסין וסליקא לה מסכת קידושין

–ן יהו בשות קיין. מאוסה, בשפם. מוכר בשמים. בורסי. מקמץ צואת כלבים. ש) קייץ. מייבש קציעות בשדה. סבל. נושא משאות. ינובון בשיבה. יצמח שכרן בעת שיבתן. תושבל״ע

אחר השלמת המסכתא יאמר זה ויועיל לזכרון בעזרת השם יתברך

ָּ הַדְרָן עֲלָךְ מַפֶּבֶת קִדוּשִׁין וְהַדְרָךְ עֲלָן. דַעְתָּן עֲלָךְ מַפֶּבֶת קִדוּשִׁין וְדַעְתָּךְ עֲלָן. לֹא נִתְנְשֵׁי מִינָן • יַ הַדְרָן עֲלָן. דַעְתָּן עֲלָךְ מַפֶּבֶת קִדוּשִׁין וְלֹא תִתְנְשֵׁי מִינָן • יִ לא בְּעָלְמָא הָדֵין וְלֹא בְּעָלְמָא דְאָתֵי:

יאמר כן שלשה פעמים ואחר כך יאמר:

ּיְהִי רָצוֹן מִלְפְנֶיךּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֶאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהֵא תוֹרְתְךּ אֻמְנוּתֵנוּ בְּעוֹלְם הַנֶּה וּתְהֵא עִמְנוּ לְעוֹלְם הַבָּא. יֹ חֲנִינָא בַּר בְּפָּא רְמִי בַּר פָפָא נַחָמֵן בַּר פָפָא אַחָאי בַּר פָפָא אַבָּא מַרִי בַּר פָפָא רַפָּרָם בַּר פָפָא רָכִישׁ בַּר פָפָא סוּרְחָב בַּר פָפָא אַדָּא בַּר פָפָא דָרוּ בַּר

ָהַעַרֵב נָא יִיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת דִּבָרֵי תוֹרָתִךְ בִּפִינוּ וּבִפִּיפִיוֹת עַמִּךְ בֵּית יִשִּׂרָאֵל. וְנִהְיֶה כָּלְנוּ אֲנַחַנוּ וְצֶאֶצְאֵינוּ וְצֶאֶצְאֵי עַמִּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל בּלָנוּ יוֹדְעֵי שָׁמֶךְ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתֶךְּ: מֵאוֹיָבָי תִּחַבִּמֵנִי מִצְוֹתֵיךְ כִּי לְעוֹלֶם הִיא לִי: יִהִי לְבִּי תָמִים בְּחָקֵיךְ לְמַעַן לֹא אֱבוֹשׁ: לְעוֹלֶם לֹא ָאֶשְׁכַּח פִּקּוּדֶיךּ כִּי בָם חִיִּיתָנִי: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךְּ: אָמֵן אָמֵן אָמֵן סֶלְה וְעֶד:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֶאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁשַּׂמְתָּ חֶלְקֵנוּ מִיּוֹשְׁבֵי בֵּית הַמִּדְרָשׁ וְלֹא שַׂמְתָּ חֶלְקֵנוּ מִיּוֹשְׁבֵי קָרָנוֹת. שֶׁאָנוּ מַשְׁכִּימִים וְהֵם מַשְׁכִּימִים. אָנוּ מַשְׁכִּימִים לְדִבְרֵי תוֹרָה וְהֵם מַשְׁכִּימִים לִדְבָרים בְּטֵלִים. אָנוּ עֲמֵלִים וְהֵם עֲמֵלִים. אָנוּ עֲמֵלִים וּמְקַבְּלִים שָׂכָר וְהֵם עֲמֵלִים וְאֵינָן מְקַבְּלִים שָׂכָר. אָנוּ רָצִים וְהֵם רָצִים. אָנוּ רָצִים לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא וְהֵם רָצִים לֹבְאֵר שַׁחַת. שֶׁנֶּאֱמַר ּוְאַתָּה אֱלֹהִים תּוֹרִידֵם לִבְאַר שַׁחַת אַנְשֵׁי דָּמִים וּמִרְמָה לֹא יֶחֱצוּ יְמֵיהֶם וַאֲנִי אֶבְטַח בְּךְּ:

ּיְהִי רָצוֹן מִלְפָנֶיךּ יִיָ אֱלֹהַי כְּשֵׁם שֶׁעֲזַרָתַּנִי לְסַיֵּם מַפֶּבֶת קדוּשִׁין בֵּן תַעַזְרָנִי לְהַתְחִיל מַפֶּבְתוֹת וּסְפָּרִים אֲחַרִים וּלְסַיְּמָם לִלְמֹד וּלְלַמֵּד לִשָׁמוֹר וִלַעֲשׁוֹת וּלִקַיֵּם אֶת כָּל דִּבָרֵי תַלְמוּד תּוֹרֶתֶךְ בִּאַהֲבָה. וּזְכוּת כָּל הַתַּנָּאִים וַאֲמוֹרָאִים וְתַלְמִידֵי חֲכָמִים יַעֲמוֹד לִי וּלְזַרְעִי שֶׁלֹא תַמוּשׁ הַתּוֹרָה מִפִּי וּמִפִּי זַרְעִי וָזֶרַע זַרְעִי עַד עוֹלֶם. וְתִתְקַיֵּם בִּי בְּהִתְהַלֶּכְךּ תַּנְחָה אוֹתְךּ בְּשְׁכְבְּךּ תִּשְׁמֹר עָלֶיךּ וַהְקִיצוֹתְ הִיא ָּתְשִׂיחֶךּ. כִּי בִי יִרְבּוּ יָמֶיךּ וְיוֹסִיפוּ לְךּ שְׁנוֹת חַיִּים: אוֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָה בִּשְׂמֹאלְה עֹשֶׁר וְכְבוֹד: יְיָ עוֹז לְעַמוֹ יִתֵּן יִיְ יְבָרֵךְ אֶת עַמוֹ

ּיִתְגַּדַל וְיִתְקַדַשׁ שְׁמֵה רַבָּא. בְּעָלְמָא דְהוּא עָתִיד לְאִתְחַדְּתָא, וּלְאַחְיָא מֵתַיָּא, וּלְאַסְקָא לְחַיֵּי עַלְמָא, וּלְמִבְנֵא קַרְתָּא דִירוּשְׁלֵם, וּלְשַׁבְלֵל הֵיכָלֵיה בְּגֵוָה, וּלְמֶעְקַר פּוּלְחָנָא נוּכָרָאָה מֵאַרְעָא, וּלְאֲתָבָא פּוּלְחָנָא דִּשְׁמַיָּא לְאַתְרֵיה, וְיַמְלִיךְ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּמַלְכוּתֵיה וִיקָרֵיה, [וְיַצְמַח פָּרְקָנֵה וִיקָרֵב מְשִׁיחַה]. בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִוְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. יָהֵא שְׁמֵה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדֶּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵה דְקַדְשְׁא בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תָּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֶמְתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן: עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן, וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן ָוְעַל כָּל תַּלְמִיבִי תַלְמִיבִיהוֹן, וְעַל כָּל מַאן דְּעָסְקִין בְּאוֹרַיְתָא, דִּי בְאַתְרָא (קַדִּישָׁא) הָבִין וְדִי בְכָל אֲתַר וַאֲתַר, יְבֵא לְהוֹן וּלְכוֹן שְׁלָמָא רַבָּא חָנָּא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיבֵי וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וּפֶּרְקָנָא מִן קֶדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא ָמן שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל בָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן: עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בִּמְרוֹמְיו הוּא בְּרַחֲמְיו יַגֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל בָּל יִשְׂרָאֵל וָאִמְרוּ אָמַן:

 לִי הַכֶּּסֶף וְלִי הַזְּהָב
נְאָם יְיִ צְבָאוֹת: חגי ב ח עונותיכם הטו אלה וחטאותיכם מנעו הטוב מָבָּם: ירמיהו ה כה 3. וְקוֹיֵ יִיְ יַחֲלִיפוּ כחַ יַעְלוּ אֵבֶר בִּנְשְׁרִים יְרוּצוּ וְלֹא יִיגְעוּ יֵלְכוּ וְלֹא יִיעָפוּ: ישעיהו מ לא יִיעָפוּ: ישעיהו מ לא יִיעָפּוּ: ישעיהו *מ כּא* 4. עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיכָה דְשַׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ תהלים צב טו

מוסף רש"י

דתלמיותא שהתפירות עשויות שורות שורות כתלמי מענה ברכות סג.)**. הדרן עלך** מסכת קדושין

תום' ר"י הזקן

תלמים והוא במחט. שעוברת. שיהיה בין אומנות נקיה או